

До Вищого адміністративного суду України

Касатор (третья особа): Олійник Дмитро Вячеславович,

Позивач: Щербатюк Станіслав Іванович,

Відповідач: Київська міська державна адміністрація,

вул. Хрещатик, 36, м. Київ, 01044,

засіб зв'язку – тел. 2541450,

електронна пошта: portal@kmv.gov.ua

Третя особа: Житлово-будівельний кооператив «Теремки-2»,

вул. Дмитра Луценка (кол. Крейсера «Аврора»), 1, м. Київ, 03191,

**на постанову Окружного адміністративного суду м. Києва
від 01 листопада 2012 р., ухвали Київського апеляційного адміністративного
суду від 24 січня 2013 р. і від 28 березня 2013 р. у справі № 2а-7498/12/2670**

КАСАЦІЙНА СКАРГА.

Мною подавалася заява від 22.08.2012 р. про вступ у справу третьою особою на стороні позивача, на які жодних повідомлень я не отримував. Відповідно, про апеляційний розгляд справи 24.01.2013 р. мене ніхто не повідомляв. Після подачі мною апеляційної скарги постанова суду першої інстанції вважалася такою, що не набрала законної сили (ч. 3 ст. 254 КАС), а тому до завершення апеляційного розгляду справи я не міг в касаційному порядку оскаржити ухвалу суду від 24.01.2013 р. при проголошенні ухвали від 28.03.2013 р. я присутнім не був, отримавши її 12.04.2013 р. під розписку, у зв'язку з чим прошу поновити строки на касаційне оскарження.

Оскаржувані судові рішення підлягають скасуванню з підстав навмисно грубого нехтування нормами матеріального і процесуального права.

Предметом позову була вимога позивача визнати недійсними розпорядження КМДА через те, що вони не пройшли процедуру державної реєстрації. Відмовляючи у позові (в частині розпоряджень КМДА №392 від 31.05.2010, №1222 від 29.12.2011, №99 від 27.01.2011, №101 від 27.01.2011 та №140 від 03.02.2011) суд виходив з того, що оскаржувані акти видані КМДА, як органом місцевого самоврядування, а тому дані акти не підлягають державній реєстрації.

Верховним Судом України було прийнято постанову від 28.11.2011 р. № 21-246а11 (у ЄДРСР № 20014508), якою викладені правові висновки щодо неоднакового застосування судом касаційної інстанції пункту 2 Указу Президента України від 3 жовтня 1992 року № 493/92 «Про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади» та пунктів 1, 2 Положення про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 грудня 1992 року № 731. Вищою судовою інстанцією зроблено висновок, що відповідно до абзацу першого пункту 1 Положення державна реєстрація нормативно-правових актів міністерств, інших органів виконавчої влади, які виступають суб'єктами нормотворення, здійснюється відповідно до Указу. За

змістом пунктів 1, 2 зазначеного Указу нормативно-правові акти, які видаються органами виконавчої влади та які зачіпають права, свободи й законні інтереси громадян, підлягають державній реєстрації.

Вказане судове рішення ВСУ жодним судом не скасовувалося і є чинним.

Відповідно до ч. 1, 2 ст. 244-2 КАС рішення Верховного Суду України, прийняте за результатами розгляду заяви про перегляд судового рішення з мотивів неоднакового застосування судом (судами) касаційної інстанції одних і тих самих норм матеріального права у подібних правовідносинах, є обов'язковим для всіх суб'єктів владних повноважень, які застосовують у своїй діяльності нормативно-правовий акт, що містить зазначені норми права, та для всіх судів України. Суди зобов'язані привести свою судову практику у відповідність з рішенням Верховного Суду України. Невиконання судових рішень тягне за собою відповідальність, установлену законом.

За змістом ч. 3 ст. 244-2 КАС рішення Верховного Суду України, прийняті за результатами розгляду заяв про перегляд судового рішення з підстав, передбачених статтею 237 цього Кодексу, підлягають опублікуванню на офіційному веб-сайті Верховного Суду України не пізніше як через десять днів з дня їх прийняття.

Тобто, про вказане рішення було відомим судам обох інстанцій, а відтак воно було обов'язковим при застосуванні відповідних положень норм матеріального права. Ігнорування рішення суду вищої судової інстанції свідчить про порушення суддями присяги судді і скоєння ними злочинів, відповідальність за які передбачена ст. ст. 375, 382 КК України. Навмисне порушення приписів ч. 2 ст. 161 КАС, ч. 1 ст. 196 КАС є підставою для винесення окремої ухвали до ВКС України, Вищої ради юстиції та органу досудового розслідування, згідно ст. 208 КАС.

В порушення ст. 11, п. 2 ч. 1 ст. 161, п. 3 ч. 1 ст. 163 КАС судами обох інстанцій не наведено мотивів неврахування окремих доказів, якими є віднесення оскаржуваних актів КМДА до числа регуляторних, що потребувало проходження процедур, передбачених Законом України № 1160-IV «Про засади державної регуляторної політики в сфері господарської діяльності». Вказані докази мною були надані до пояснень 22.08.2012 р., а також на це повторно зверталось увагу в апеляційній скарзі, що залишено без будь-якої правової оцінки і наслідків, встановлених ч. 2 ст. 11 КАС.

Також зазначені акти КМДА оскаржувалися в інших справах, про що свідчать оголошення в газеті «Хрещатик» від 26.11.2010 р., 10.12.2010 р., 22.02.2011 р., 25.02.2011 р., 21.06.2011 р., 02.08.2011 р., 03.07.2012 р., що має наслідками застосування ст. 155 КАС і залишення позову без розгляду. Крім того, судом апеляційної інстанції в порушення ст. 203 КАС не залишено позов без розгляду за заявою самого позивача.

На підставі викладеного, керуючись ст. 6-8, 102, 171, 211, 228, 229 КАС України,

ПРОШУ:

поновити мені строки на касаційне оскарження;

оскаржувану постанову Окружного адміністративного суду м. Києва від 01 листопада 2012 р. з ухвалами Київського апеляційного адміністративного суду від 24 січня 2013 р. і від 28 березня 2013 р. в частині відмови у позові з підстави, визначеної позивачем - скасувати, залишивши у цій частині позов без розгляду; з підстави не оприлюднення проектів оскаржуваних розпоряджень КМДА, як регуляторних актів у розумінні Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» ухвалити нову постанову, якою позов задовольнити.

Додатки: *копії касаційної скарги (3 прим. для сторін); постанови ОАС м. Києва від 01.11.2012 р., ухвали КААС від 24.01.2013 р., 28.03.2013 р., постанови КААС від 09.03.2011 р. № 2а-1888/10, постанови ВСУ від 28.11.2011 р. № 21-246а11, оголошення в «Хрещатику», листування з КААС, квитанція СЗ (для суду).*

26 квітня 2013 р.

/Касатор Олійник Д. В./